یادداشت

تصمیم پیش‌از دادرسی؟

ادامه از صفحه اول

اصل ۱۶۶ نیز دادگاه‌ها را مکلف کرده است احکام خود را مستدل و مستند به مواد قانون و اصولی صادر کنند که بر اساس آن حکم صادر شده است. همچنین اصل ۱۶۸، رسیدگی علنی به جرائم سیاسی و مطبوعاتی را با حضور هیئت‌منصفه پیش‌بینی کرده؛ تضمینی که فلسفه آن، جلوگیری از برخوردهای سلیقه‌ای و تأمین حقوق متهمان در این حوزه است. در چنین چارچوبی، هیچ نهادی حتی با فرض برخورداری از اختیارات قانونی در حوزه امنیت و اطلاعات، نمی‌تواند جایگزین مرجع قضائی در تشخیص مجرمیت اشخاص شود. گزارش ضابط، در صورت برخورداری از شرایط قانونی، می‌تواند یکی از مستندات بررسی یک پرونده باشد؛ اما اعتبار، کفایت و صحت آن باید در فرایندی مستقل و با رعایت حق دفاع، امکان بررسی ادله و ارزیابی قضائی احراز شود. تبدیل گزارش به حکم، عبور از مرز میان وظیفه اطلاعاتی و صلاحیت قضائی است. در این میان، مسئولیت اصلی در تضمین استقلال رسیدگی و جلوگیری از تضییع حقوق شهروندان، بر عهده قوه قضائیه است. آیا دستگاه قضائی صرفا باید گزارش‌های دریافتی را تأیید و آثار حقوقی آنها را اجرا کند یا وظیفه دارد با استقلال و بی‌طرفی، صحت ادعاها، اعتبار مستندات و انطباق اقدامات با قانون را بررسی کند؟ اگر گزارش یک نهاد، بدون امکان ارزیابی مستقل و دفاع مؤثر، در مراحل مختلف تصمیم‌گیری به مبنای محرومیت افراد تبدیل شود، چه تضمینی برای اجرای اصل برائت و تحقق دادرسی عادلانه باقی خواهد ماند؟ این پرسش به‌ویژه هنگامی جدی‌تر می‌شود که آثار چنین گزارش‌هایی از حوزه پرونده قضائی فراتر می‌رود و به ردصلاحیت، محرومیت از فرصت‌های شغلی و حرفه‌ای، محدودیت فعالیت‌های مدنی و سیاسی و حتی آسیب به موقعیت اجتماعی و خانوادگی افراد منجر می‌شود؛ آن هم در شرایطی که نه اتهام به اثبات رسیده و نه امکان مؤثری برای اعتراض و دفاع فراهم شده است. قوه قضائیه نمی‌تواند در برابر چنین وضعیتی صرفا ناظر باشد. رئیس قوه قضائیه و قضات مستقل نیز باید نسبت به این فاصله میان تضمین‌های قانونی و واقعیت‌های اجرائی پاسخ‌گو باشند. از رئیس‌جمهور نیز به اعتبار مسئولیت اجرای قانون اساسی، انتظار می‌رود در برابر رویه‌هایی که می‌توانند حقوق و آزادی‌های مصرح در قانون اساسی را بی‌اثر کنند، سکوت نکند و از ظرفیت‌های قانونی خود برای پیگیری و جلوگیری از نقض حقوق شهروندان استفاده کند. پیشنهاد می‌شود قوه قضائیه به‌صورت شفاف جایگاه گزارش‌های امنیتی در فرایندهای قضائی و اداری، حدود اعتبار آنها، نحوه دسترسی اشخاص به مستندات، حق اعتراض و دفاع و مسئولیت نهادهای گزارش‌دهنده در قبال گزارش‌های اثبات‌نشده را روشن کند.

مانی‌بال؛ عبور از طلسم رقابت نابرابر

ادامه از صفحه اول

استمرار کشور در این دوره، محصول نقش‌آفرینی هم‌زمان دولت پای کار مردم، نیروهای مسلح شجاع و مدبر و مردمی فداکار و در صحنه بوده است. تصور اینکه با فرسوده‌کردن دولت یا با توهم اینکه فرد یا دولتی دیگر می‌تواند بی‌هزینه و ناگهانی معجزه کند، به انسجام ملی کمکی نمی‌کند. نظام حکمرانی برای اصلاح به نقد نیاز دارد، اما برای عبور از بحران و پیروزی در جنگ به دولت توانمند مورد حمایت نظام حکمرانی و مردم نیز نیازمند است.

نکته نهایی این است که در دوران بحران و جنگ و کمبود، بزرگ‌ترین خطر فقط کمبود پول نیست؛ پراکندگی منابع، آشفتگی در انتخاب‌ها و ناعادلانه‌بودن تقسیم فشار است. مانی‌بال حکمرانی یعنی واقعیت محدودیت را بپذیریم، اما منطق شکست را نپذیریم؛ یعنی منابع اندک را به‌جای هزینه‌های کم‌اثر، صرف حفاظت از زندگی مردم، حفظ کرامت آنان و فعال‌کردن ظرفیت‌های اجتماعی کنیم. در وضعیت نابرابر، امید با وعده‌های بزرگ ساخته نمی‌شود؛ با دیدن عدالت در انتخاب‌های سخت ساخته می‌شود.

ازتامپاتا ایران

ادامه از صفحه اول

دشمن استراتژی چندلایه دارد: ابتدا دریا را بست، سپس با «دروازه آهنین» به سراغ خشکی رفت. هزینه این فشار فقط بر دولت نیست: تورم شهری حدود ۸۰درصدی و افزایش ۱۸ ماه متوالی، گرانی شدید سبزیجات، حبوبات، لبنیات و اجاره‌بها.

راهکارها: ۱. تنوع‌بخشی واقعی به کریدورهای تجاری (توسعه کریدورهای ریلی با آسیای مرکزی و چین)

۲. کاهش هزینه‌های مبادله و اولویت‌بندی کالاهای اساسی

۳. شفاف‌سازی و چابکی اداری (تسریع ترخیص کالا و اجرای ترانزیت مستقیم)

۴. درک اینکه فشار مقطعی نیست؛ «دروازه آهنین» سازوکاری دائمی است و باید برای فشار بلندمدت برنامه‌ریزی شد

۵. پیگیری جدی‌تر مذاکرات و تفاهم‌نامه‌های قبلی (از جمله با پاکستان و میانجیگری کشورهای منطقه)

نتیجه: حصر کامل ایران ممکن نیست، اما افزایش سرسام‌آور هزینه‌های تجاری ممکن است. باید این اقدام خصمانه ستکام را جدی گرفت و با انعطاف و چابکی، اقدامات سیاسی و اقتصادی لازم را با فوریت اجرا کرد تا آگاهی جای غافلگیری را بگیرد.

گزارش «شرق» از تبلیغات گسترده خریدهای اقساطی هم‌زمان با جمعه سیاه که مردم را با قسط‌های سنگین ماهانه، مقروض‌تر کرده است

موج جدید بدهکاری با خریدهای اعتباری

ریحانه جولایی: برخی از پلتفرم‌های فروش اقساطی در روزهای اخیر، برای بدهکاران خود اقدام قضائی کرده‌اند؛ آن هم درست در روزهایی که تب‌وتاب جمعه سیاه (بلک فرایدی) و تبلیغات گسترده خرید قسطی در جریان بود. انتشار پیامک‌های مربوط به پیگیری قضائی بدهی‌ها در شبکه‌های اجتماعی واکنش‌های زیادی به دنبال داشت. براساس روایت برخی از این خریداران، نخستین پیامد این پیگیری‌ها، مطالبه خسارت تأخیر، هزینه دادرسی و حق‌الوکاله است؛ هزینه‌هایی که در کنار اصل بدهی قرار می‌گیرند و حتی برای مبالغ اندک نیز می‌توانند اعتبار مالی افراد را تحت تأثیر قرار دهند. در برخی روایت‌ها همچنین از احتمال مسدودشدن سیم‌کارت و حساب‌های بانکی در مراحل بعدی پیگیری‌ها صحبت شده است. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که طی هفته‌های اخیر، پیامک‌های تبلیغاتی خرید قسطی به مناسبت جمعه سیاه، تلفن همراه بسیاری از مردم را پر کرده؛ تبلیغاتی که با تشویق مستقیم به خرید اقساطی و حتی شعارهایی علیه خرید نقدی، مصرف‌کنندگان را به استفاده از اعتبارهای خرید سوق می‌دهند؛ اعتباری که حالا برای تهیه ساده‌ترین نیازهای روزمره، از مواد غذایی و کالاهای سوپرمارکتی که عمر مصرف کوتاهی دارند تا لباس، کفش و محصولات مراقبت از پوست و مو، در دسترس قرار گرفته است. به این ترتیب، خرید اقساطی دیگر محدود به کالاهای گران‌قیمت و خریدهای ضروری و برنامه‌ریزی‌شده نیست و به‌تدریج به بخشی از الگوی مصرف روزمره مردم تبدیل شده است. از سوی دیگر، سازوکار این پلتفرم‌ها به‌گونه‌ای است که پرداخت به‌موقع اقساط و افزایش اعتبار خرید، امکان خریدهای بعدی و بزرگ‌تر را برای مصرف‌کننده فراهم و حتی میل به خرید بیشتر را در او تقویت می‌کند. در چنین چرخه‌ای، فرد با هر بار پرداخت به‌موقع، اعتبار بیشتری به دست می‌آورد و دوباره به خرید تشویق می‌شود؛ چرخه‌ای که در ظاهر دسترسی به کالا را آسان‌تر می‌کند، اما در عمل می‌تواند تعهدات مالی تازه و بدهی‌های پی‌درپی برای خانوارها به همراه داشته باشد. تبلیغات گسترده این پلتفرم‌ها، به‌ویژه در مناسبت‌هایی مانند جمعه سیاه، رقابتی جدی برای جذب مشتری و ترغیب مردم به خرید اقساطی به راه انداخته است. در برخی تبلیغات محیطی حتی شعارهایی با مضمون «نه به خرید نقدی» دیده می‌شود؛ گویی پرداخت نقدی دیگر انتخابی منطقی نیست و مصرف‌کننده باید به‌جای پرداخت پول، خرید خود را به اقساط بعدی موکول کند. این در حالی است که در شرایط بی‌ثبات اقتصادی، وقتی بسیاری از افراد از وضعیت شغلی و درآمد ماه آینده خود نیز اطمینان ندارند، پذیرفتن تعهدات مالی بلندمدت می‌تواند آنها را در موقعیت دشواری قرار دهد.

یک شهر بدهکار

یکی از افرادی که با «شرق» گفت‌وگو کرده در توضیح این وضعیت می‌گوید: «قدیم‌ترها وقتی می‌گفتند کسی فوت کرده و بدهی زیادی از خودش به جا گذاشته، همه تعجب می‌کردند و نگران بودند خانواده‌اش چطور قرار است بدهی‌ها را پرداخت کند. اما حالا انگار همه ما به بدهکاران واقعی تبدیل شده‌ایم. هرکدام به یک اپلیکیشن، سایت یا پلتفرم خرید اقساطی بدهکاریم. خودم ماهانه حدود ۱۶ تا ۱۷ میلیون تومان باید برای این خریدها پرداخت کنم؛ فارغ از اینکه همه این خریدها واقعا ضروری بوده‌اند یا نه. مسئله این است که به‌جای اینکه قیمت‌ها را پایین بیاورند تا مردم بتوانند خریدهای واقعی و موردنیازشان را انجام دهند، آنها را به سمت خرید قسطی سوق داده‌اند. حالا حتی رستوران‌ها هم به جایی تبدیل شده‌اند که می‌توان از آنها قسطی خرید کرد. این دیگر لطف به مردم نیست؛ نوعی تلکه‌کردن آنهاست».

بازی روانی با مصرف‌کننده

«سمیرا» از خریدکنندگان پروپاقرص آنلاین است. او در گفت‌وگو با «شرق» از تجربه شخصی‌اش با تبلیغات جمعه سیاه شروع می‌کند: «من یکی از کسانی هستم که از این تبلیغات آسیب دیده‌ام. بیش از ۱۰۰ پیام تبلیغاتی مربوط به جمعه سیاه برایم آمده بود. اخیرا قصد خرید کفشی را داشتم و در فاصله سه هفته، سه بار شاهد افزایش قیمت آن بودم. متأسفانه به اینکه جمعه سیاه نزدیک است توجه نکردم و زمانی که دیدم قیمت کالای مورد علاقه‌ام مدام بالا می‌رود، از ترس گران‌ترشدن، خرید کردم. اما بلافاصله بعد از خرید، همان برند تخفیف جمعه سیاه اعلام کرد. در واقع قیمت را سه پله بالا برده بودند و بعد یک پله پایین آوردند؛ حتی قیمت تخفیف‌خورده هم به قیمت اولیه نرسید. من تغییرات قیمت را زیر نظر داشتم و به نظرم این اتفاق احتمالا برای بسیاری از کالاهای دیگر هم افتاده است. این یک بازی روانی با مصرف‌کننده است؛ او را در موقعیتی قرار می‌دهند که احساس کند اگر همین حالا خرید نکند، فرصت را از دست داده و ضرر کرده است». او معتقد است تبلیغات خرید اقساطی دیگر به کالاهای گران‌قیمت و بادوام محدود نیست و حتی خدمات و خریدهای روزمره را هم دربر گرفته است. «سمیرا» که خودش کسب‌وکاری در حوزه ارائه خدمات دارد، می‌گوید: «هزینه خدمات من چندان بالا نیست، اما مشتری‌ها مرتب می‌پرسند چرا امکان پرداخت اقساطی از طریق اسنپ‌پی ندارم یا نمی‌توانند هزینه خدماتی مثل ماساژ را در چهار قسط بپردازند. من معمولا با این درخواست‌ها موافقت نمی‌کنم. وقتی خدماتی ماهانه یا دوره‌ای ارائه می‌شود، چه منطقی دارد که مشتری هزینه آن را در چهار قسط پرداخت کند و تا ماه‌ها بعد بابت خدمتی که استفاده‌اش تمام شده، همچنان بدهکار باشد؟ از طرف دیگر، من برای ارائه خدماتم باید مرتب مواد و محصولات خارجی بخرم که قیمتشان مدام افزایش پیدا می‌کند. بنابراین چنین شیوه‌ای برای کسب‌وکار من هم صرفه اقتصادی ندارد. حتی اگر پلتفرم پول را یکجا به من پرداخت کند و مشتری بدهکار آن پلتفرم شود، باز هم ترجیح می‌دهم وارد این چرخه نشوم».

بار سنگین بدهی زیر سایه ناامنی شغلی

او ادامه می‌دهد: «من حتی به مشتری‌هایم می‌گویم اگر پول ندارید، فعلا خرید نکنید. به‌صورت جدی معتقدم اگر توان خرید چیزی را نداریم، بهتر است از آن صرف‌نظر کنیم؛ مگر اینکه جزء نیازهای ضروری زندگی باشد. البته خودم هم از این قاعده مستثنا نیستم. گاهی خریدهایی انجام می‌دهم که شاید در اولویت نیازهایم نباشند و بعد می‌بینم اقساطم بیشتر شده است. پیش از این اگر پول خرید چیزی را نداشتیم، صبر می‌کردیم درآمدمان برسد و بعد آن را می‌خریدیم، اما حالا شرایط اقتصادی به‌گونه‌ای شده که گاهی با عقب‌انداختن خرید، باید چند میلیون تومان بیشتر برای همان کالا بپردازیم. بنابراین شاید خرید قسطی در بعضی موارد به نفع مصرف‌کننده باشد، اما مسئله مهم‌تری هم وجود دارد و این است که ما از آینده شغلی و درآمدمان مطمئن نیستیم. شاید کارمندان رسمی با قراردادهای ثابت بتوانند برای پرداخت اقساط برنامه‌ریزی کنند، اما برای کسی مثل من که امنیت شغلی مشخصی ندارد یا با قراردادهای موقت یک‌ماهه، دوماهه و سه‌ماهه کار می‌کند، پذیرفتن تعهد مالی برای ماه‌های آینده چقدر منطقی است؟ از کجا معلوم دو ماه دیگر همچنان شاغل باشم و درآمدی برای پرداخت اقساط داشته باشم؟».

بدهکاران همیشگی

از نظر سمیرا، یکی از مسئله‌های مهم در تبلیغات این پلتفرم‌ها، تشویق مستقیم مردم به کنارگذاشتن خرید نقدی است: «در بعضی تبلیغات حتی می‌نویسند نه به خرید نقدی. سؤال من این است که چرا؟ اگر کسی پول دارد، چرا نباید خریدش را انجام دهد و خیال خودش را راحت کند؟ چرا باید او را وارد چرخه‌ای کنید که معلوم نیست چه زمانی تمام می‌شود؟ حالا برای خریدهای بسیار معمولی هم امکان پرداخت چهارقسطی فراهم شده است. به عنوان مثال فردی که چهار میلیون تومان برای خرید کالایی ندارد، با پرداخت یک میلیون تومان آن را می‌خرد و ماه بعد دوباره یک بدهی دیگر به بدهی‌هایش اضافه می‌شود. این روند همین‌طور ادامه پیدا می‌کند». او خودش را نمونه‌ای از همین وضعیت می‌داند و می‌گوید بخش قابل توجهی از حقوق ماهانه‌اش صرف پرداخت اقساط می‌شود: «حقوق که به حسابم می‌آید، بخش زیادی از آن باید به پلتفرم‌های خرید اقساطی پرداخت شود. حقوق من حدود ۲۴ تا ۲۵ میلیون تومان است، اما ماهانه نزدیک به ۱۶ میلیون تومان قسط دارم. این بدهی‌ها هم گاهی بابت خرید چند محصول و کالا ایجاد شده‌اند. ممکن است یک کالای ۲۰ میلیون تومانی بخرم و چون پرداخت چهارقسطی دارد، با خودم فکر کنم پنج میلیون تومان در ماه پرداخت می‌کنم و مسئله‌ای نیست. اما وقتی چند خرید دیگر هم به آن اضافه می‌شود، می‌بینم بخش بزرگی از حقوقم پیشاپیش خرج شده است. حتی ممکن است کالای سوپرمارکتی یا خوراکی بخرم که مصرفش تمام شده، اما سه ماه بعد همچنان در حال پرداخت اقساط آن باشم. مشکل من اینجاست که منطق این بدهکار نگه‌داشتن دائمی آدم‌ها را متوجه نمی‌شوم».

چرا یک پلیور ۱۷ میلیون تومان است؟

به اعتقاد او، مسئله فقط افزایش تمایل به خرید نیست، بلکه باید درباره فاصله میان درآمد مردم و قیمت کالاها هم سؤال کرد: «شاید گفته شود این شیوه خرید زندگی مردم را بهتر و امکان تهیه کالاهایی را فراهم کرده که پیش از این توان خریدشان را نداشتند، اما سؤال من این است که چرا فاصله درآمد ما با قیمت کالاها تا این اندازه زیاد شده است؟ قرار بود مردم برای خرید کالاهای بزرگی مثل یخچال، گاز، وسایل برقی یا خودرو زیر بار قسط بروند، اما حالا برای خرید سوپرمارکتی، لباس و کفش و حتی نیازهای اولیه زندگی هم باید قسط بدهند. وقتی یک پلیور تولید داخل ۱۷ میلیون تومان و یک جفت کفش ایرانی ۲۰ میلیون تومان قیمت دارد، طبیعی است مردم به سمت خرید اقساطی بروند. اما چرا باید قیمت کالاهای داخلی به جایی برسد که مصرف‌کننده برای خرید آنها ناچار به پرداخت چهارقسطی باشد؟». از نگاه سمیرا، پرداخت اقساطی نباید به بهانه‌ای برای افزایش قیمت کالاها تبدیل شود. او می‌گوید: «الان به نظر می‌رسد بعضی فروشنده‌ها افزایش قیمت را با این توجیه همراه می‌کنند که مشتری می‌تواند از دیجی‌پی یا اسنپ‌پی خرید کند. سؤال من این است که چرا باید قیمت کالا را آن‌قدر بالا ببرید که مصرف‌کننده نتواند نقدی آن را بخرد و مجبور شود چهارقسطی پرداخت کند؟ حتی تبلیغات تخفیف و کدهای خرید هم بخشی از همین بازی روانی است. قدیم برای استفاده از بعضی تخفیف‌ها باید پیامک دریافت می‌کردید، اما حالا کد تخفیف را روی بیلبوردها هم می‌نویسند تا مدام مردم را به خرید ترغیب کنند. مصرف‌کننده تصور می‌کند پولی به دست آورده یا فرصت ویژه‌ای نصیبش شده، درحالی‌که ممکن است تمام این سازوکار فقط او را بیشتر به سمت خرید سوق دهد».

پرداخت قسطی؛ مجوزی برای افزایش قیمت

او در پایان نسبت به پیامدهای اجتماعی این روند هشدار می‌دهد و می‌گوید: «ما اصلا نمی‌دانیم دو ماه دیگر همین درآمد را داریم یا نه. ممکن است قرارداد کاری‌مان تمام شود و کارفرما تصمیم بگیرد دیگر با ما همکاری نکند. آن وقت ما می‌مانیم و مجموعه‌ای از بدهی‌ها به دیجی‌پی، اسنپ‌پی، تارا و پلتفرم‌های دیگری که روزی از آنها خرید کرده‌ایم. من فکر می‌کنم اگر این روند ادامه پیدا کند، در آینده نزدیک با تعداد بیشتری از بدهکارانی مواجه می‌شویم که توان پرداخت اقساطشان را ندارند و حتی ممکن است کارشان به شکایت قضایی برسد. همین حالا هم در شبکه‌های اجتماعی روایت‌هایی از پیگیری بدهی‌ها و مراجعه پلیس منتشر می‌شود. مسئله این است که ما داریم برای کالاهایی بدهکار می‌شویم که گاهی حتی جزء نیازهای ضروری زندگی نیستند. پرداخت چهارقسطی نباید مجوزی برای افزایش غیرمنطقی قیمت‌ها باشد».

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

۹ خانواده‌ای که ناچار است بخش مهمی از درآمد خود را صرف پرداخت اقساط کند، ممکن است برای تأمین این تعهدات از هزینه‌های ضروری زندگی، مانند درمان، آموزش فرزندان و تغذیه بکاهد یا حتی روابط اجتماعی خود را محدود کند. در چنین شرایطی، کالایی که قرار بوده به افزایش رفاه خانواده کمک کند، به منشأ اضطراب و ناراحتی تبدیل می‌شود. به همین دلیل، تبلیغ دریافت اعتبار بدون توضیح روشن درباره پیامدهای آن، می‌تواند یک مشکل مالی را به مسئله‌ای اجتماعی تبدیل کند

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران (سهامی خاص)

فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی شماره ۲۴۷/ج ر/۱۴۰۵ مربوط به خرید ۲۰ قلم اتصالات شامل فلنج، تبدیل، سه راهه و زانو درخواست شماره: ۱۴۰۵۰۰۸۹۶

شناسه : ۲۳۳۵۱۸۶
نوبت دوم

شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه خرید ۲۰ قلم اتصالات شامل فلنج، تبدیل، سه راهه و زانو به شماره (۲۰۰۵۰۹۲۶۶۰۰۰۰۵۲۵) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۴ می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد. حداقل امتیاز ارزیابی کیفی ۵۵ امتیاز می باشد.
شرکت ها و موسسات دانش بنیان در مناقصات و عرضه کالاهای دانش بنیان ساخت داخل دستگاه های اجرایی حائز اولویت می باشند.
مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی تاریخ : ۱۴۰۵/۰۹/۱۴
مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی تاریخ : ۱۴۰۵/۰۹/۲۸
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار : آدرس : گچساران - فلکه الله - شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران - تلفن : ۳۲۲۲۴۴۱۲ - ۳۱۹۲۱۵۹۵ - ۰۷۴
مرکز تماس سامانه ستاد: ۴۱۹۳۴-۰۲۱
دفتر ثبت نام سامانه ستاد : ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره RNP-0505254-MA تحت عنوان لودر KOMATSU

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی مطابق اسناد مناقصه به متقاضیان واجد شرایط واگذار نماید. شرکت های متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.
۱- موضوع مناقصه :
الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه(ریال)
۱	RNP-0505254-MA	لودر KOMATSU	۳ دستگاه	۹۰,۷۶۲,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد
ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
۲- اشخاص حقوقی واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و طبقه بندی شده بشرح مصرحه در فرم ارزیابی کیفی در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.
۳) مهلت ارسال تقاضا(اعلام آمادگی) و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:
۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روزیکشنبه مورخ۱۴۰۵/۰۹/۰۸ لغایت روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۶
۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روزیکشنبه مورخ۱۴۰۵/۰۹/۲۲
۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.
۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع دراستان مرکزی- اراک- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی- طبقه سوم- معاونت بازرگانی
شماره تلفن ۳۳۴۹۲۹۱۶-۰۸۶ یا ۳۳۴۹۲۹۱۱-۰۸۶
شماره نمابر ۳۴۱۶۶۲۴۳-۰۸۶ و ۳۴۱۶۶۰۱۳-۰۸۶

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

شناسه : ۲۳۳۸۳۷۲

آگهی مزایده عمومی یک نوبته

شهرداری قزوین

سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری قزوین در نظر دارد مطابق ماده ۳۰ آئین نامه معاملات شهرداری پایتخت، نسبت به اجازه یک باب مغازه با بهره برداری امور فرهنگی و مذهبی به مساحت تقریبی ۲۷ مترمربع (واقع در خیابان سلامگاه) از طریق مزایده عمومی در یک مرحله و یک نوبت به متقاضیان واجد شرایط اقدام نماید. لذا متقاضیان می توانند پس از تاریخ انتشار آگهی حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۲ جهت دریافت و تکمیل اسناد مزایده به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی: www.SETADIRAN.IR مراجعه نمایند.

ردیف	مورد مزایده	شماره مزایده	مبلغ سپرده شرکت در مزایده	نوع سپرده
۱	اجازه یک باب مغازه با بهره برداری امور فرهنگی و مذهبی به مساحت تقریبی ۲۷ مترمربع (واقع در خیابان سلامگاه)	۵۰۰۵۰۹۳۹۲۹۰۰۰۰۰۸	۵۲/۲۰۰/۰۰۰ ریال	فیش واریزی یا ضمانت نامه بانکی

• هزینه درج آگهی و کارشناسی بر عهده برنده مزایده می باشد.
آدرس: قزوین، خیابان بوعلی سینا، تقاطع نواب(راهنمایی و رانندگی)، سازمان پارکهاوفضای سبز شهرداری قزوین
کد پستی: ۳۴۱۹۷-۴۳۱۳۹ تلفن: ۳۳۲۲۷۰۰۶- ۰۲۸

سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری قزوین